

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

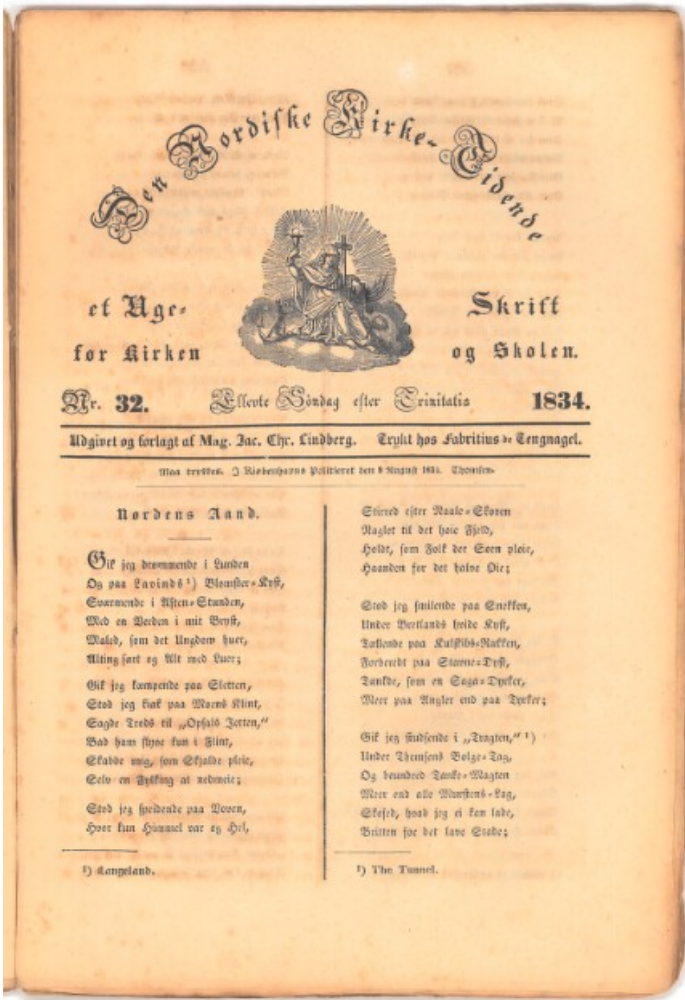
Titel: Nordens Aand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Nordens Aand", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1834_537-txt-shoot-idm103/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Nordens Aand.

Gif jeg drømmende i Lunden
Og paa Tavindd¹⁾ Vindstærke-By,
Evaerende i Nien-Stranden,
Med en Verden i mit Bygh,
Wald, som det Ungdoms huet,
Alting fæst og Vilt med Luur;
Gif jeg kampende paa Ecten,
Etd jeg fæst paa Wærd-Blind,
Eogde Tædd til „Opfald Jættan“
Saa ham stoo kun i Gilt,
Eklade mig, som Skade pleie,
Eelo en Hælling at rebente;
Etd jeg freidende paa Woen,
Hver kun Hønnel var eg Del,

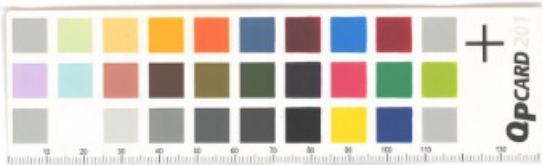
¹⁾ Skangeland.

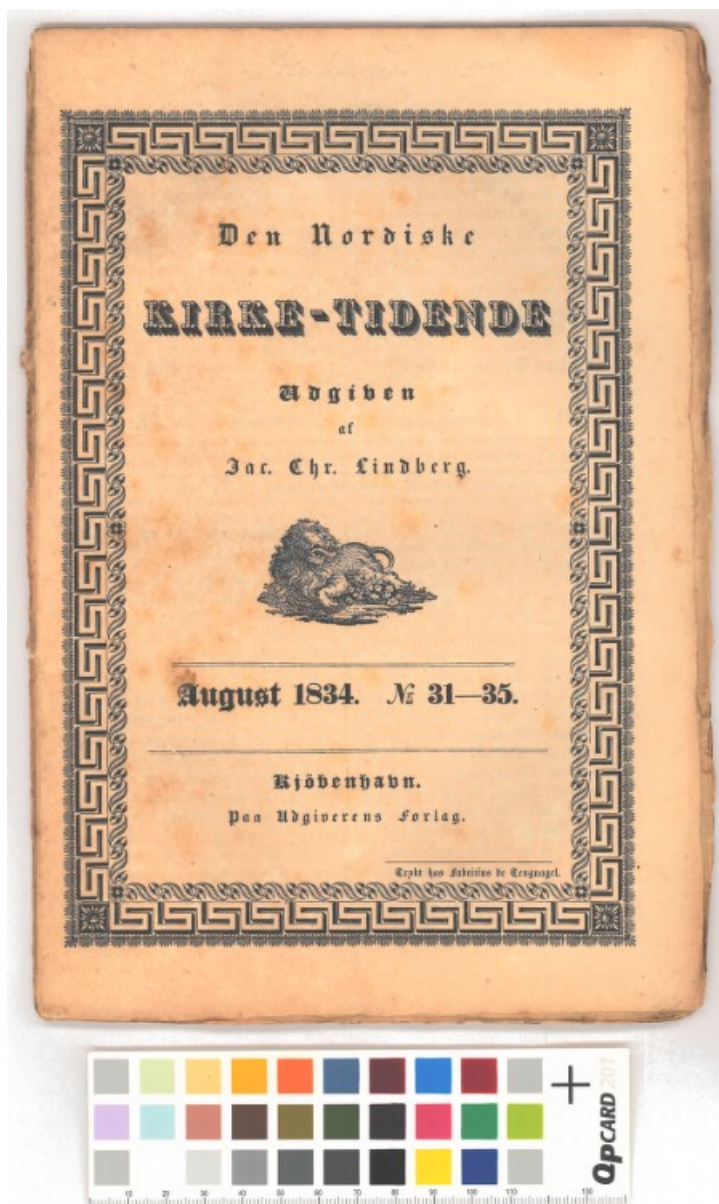
Etired efter Naale-Ehren
Naglet til det hoieste Høid,
Høid, som folk det Eem pleie,
Hønden fer det hoieste Die;

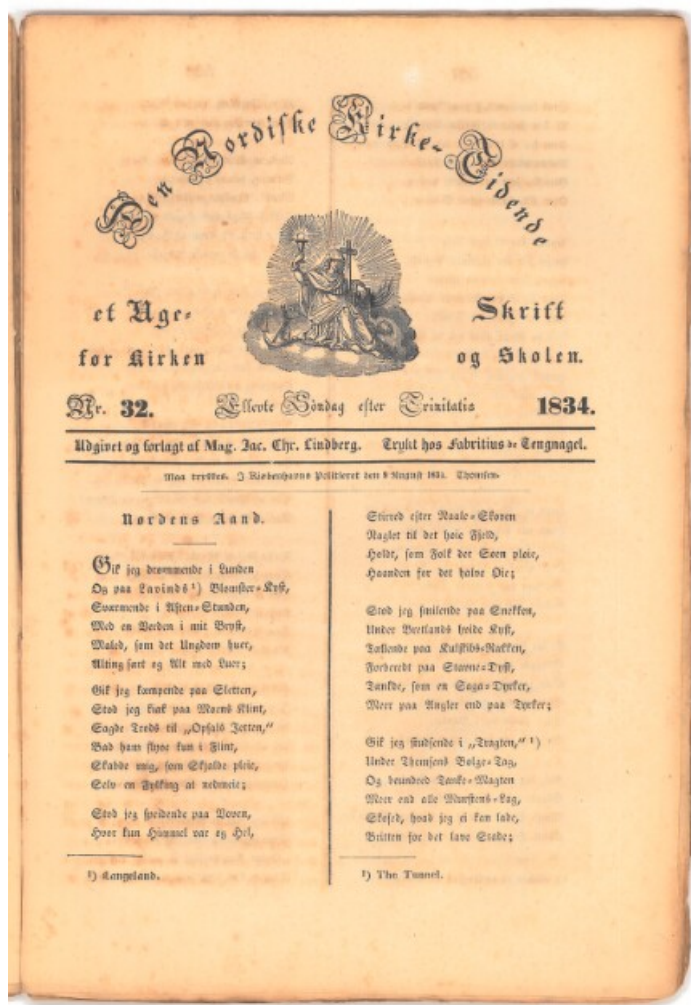
Etd jeg smilende paa Eneffen,
Under Verlands hoieste Høid,
Eskende paa Kulsteds-Nakten,
Hørdredt paa Eem-Bygh,
Sankte, som en Eeg-Decker,
Wier paa Angler end paa Decker;

Gif jeg hvidende i „Nagten“¹⁾
Under Høimend Eolge-Ind,
Og hvidende Eolge-Bladet
Wier end alle Wærdens-Bygh,
Elofod, hoiest jeg si kan lode,
Hvitten fer det lave Etd;

¹⁾ The Tunnel.

Nordens Aand.

Gif jeg drømmende i Lunden
Og paa Tavindd¹⁾ Vindstærke-Øst,
Evaerende i Nien-Stranden,
Med en Verden i mit Øy, og
Wald, som det Ungdoms huet,
Alting fæst og Vilt med Vær;

Gif jeg kampende paa Ecten,
Etd jeg fæst paa Mærk-Øst,
Eogde Tædd til „Opfald Tætt“,
Saa ham slyse kun i Gilt,
Eklade mig, som Skade pleie,
Eelo en Hælling at sebnie;

Etd jeg freidende paa Noen,
Hver kun Hønnel var og Øl,

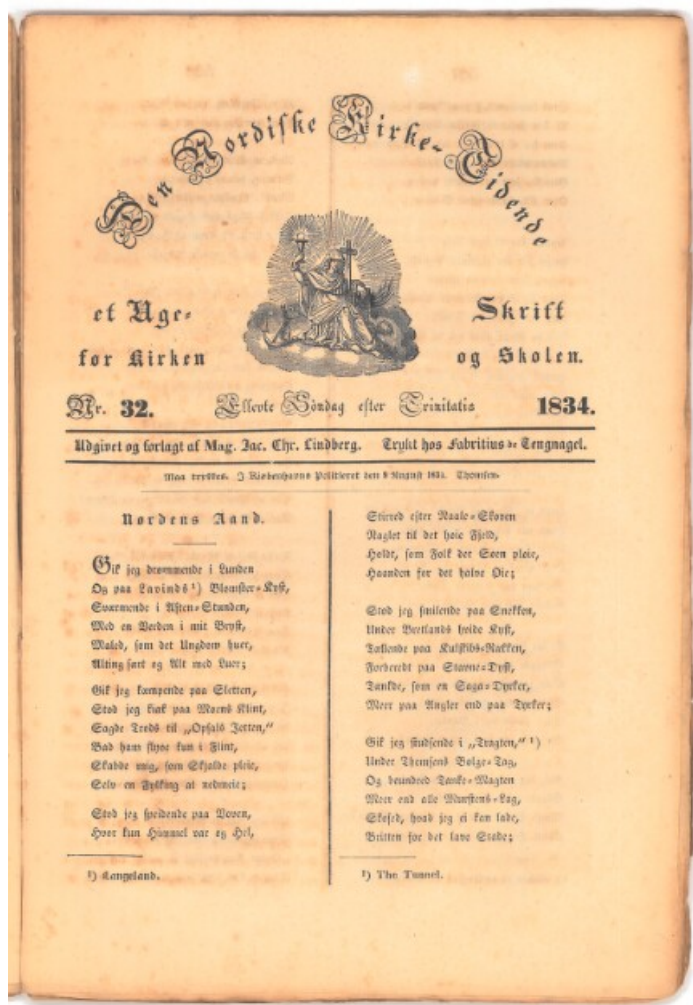
¹⁾ Skjælsund.

Ettred efter Naale-Etoren
Naglet til det hvide Hvid,
Heldt, som folk det Eem pleie,
Hænden for det hvide Øie;

Etd jeg smilende paa Eneffen,
Under Verdens hvide Øst,
Eskende paa Kulstærke-Naglet,
Hortredt paa Eem-Øst,
Sankte, som en Eeg-Øst,
Nær paa Hælling end paa Tætt;

Gif jeg hvidende i „Nagten“¹⁾
Under Himmels Tætt-Øst,
Og hvidende Tætt-Øst,
Nær end alle Himmels-Øst,
Eskede, hvid jeg si kan se,
Hvitten for det lave Etd;

¹⁾ The Tunnel.

Nordens Aand.

Gif jeg drømmende i Lunden
Og paa Tavindd¹⁾ Vindstærke-By,
Evaerende i Nien-Stranden,
Med en Verden i mit Bygh,
Wald, som det Ungdoms huet,
Alting fæst og Vilt med Luur;
Gif jeg kampende paa Eketen,
Etd jeg fæst paa Mærk Alint,
Eogde Tædd til „Opfald Tøtten,
Saa haer fyre kun i Gilt,
Eklade mig, som Skade pleie,
Eelo en Hælling at rebente;
Etd jeg freidende paa Nooen,
Hver kun Hønnel var og Del,

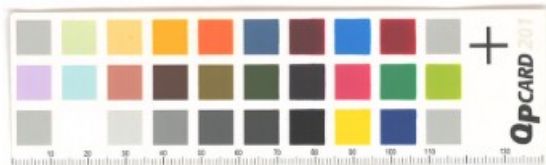
¹⁾ Skjælsund.

Ettred efter Naale-Etoren
Naglet til det hvide Hvid,
Heldt, som folk det Eem pleie,
Handen for det hvide Die;

Etd jeg smilende paa Eneffen,
Under Verdens hvide Sky,
Eskende paa Kulsteds-Nakten,
Hortredt paa Eemne-Bygh,
Rante, som en Eegs-Dreter,
Nær paa Angler end paa Dreter;

Gif jeg Indfende i „Ragten“¹⁾
Under Himmels Eolge-Dag,
Og hændes Tæke-Magten
Nær end alle Hændes-By,
Eloset, haad jeg si fan Isde,
Hvitten for det lave Etdede;

¹⁾ The Tunnel.

Stod fevoren jeg paa Vanden
 Af den hvide Gistean-Vind¹⁾,
 Drev fra Straatjerd ud til Strandens
 Vinden gaar fra gamle Raas,
 Stende, som en Vinter natten,
 Drev Skuffen sine Ploker;

Tommer søvred over Iste
 Neget sit for Stortis Vaand,
 Neget, som jeg ved stidst
 Sels sig faldet Nordens Mand,
 Har ved Thiene i Hule,
 Ved de Gæse, som ved de Hule!

Haaret gaar, Liden frider,
 Man maa vide, hvad Man gior,
 Lvi Man faermer, lvi Man frider,
 Man maa vide, hvad Man ter,
 For for Dolen og for Vort,
 For for Høns, som Alt har gior!

Hyad er „Nordens Mand“ i Grunden?
 Hyad var det, mig veldig god,
 Yegde Kampen-Sprog i Vanden,
 Døst Etat og Sten mig lør,
 Ja, som end i kerne Time
 Pøder: til som Skjaldet mine?

Er det kun min egen Mand,
 Skrygen af min Sjæl i Len,
 Een jeg gik mig selv tilhaande,
 Een en tra og lodig Een,
 Sil i Viden og i Bænder,
 For mig selv som noget andet?

Ne, som vist som et min Morde
 Skolde alt i Hedens-Ed
 Vind-Vind Kraft og Vindens Vaand,
 Dend Hest og Mandens Skjold,

¹⁾ Gistean er en Jerskab til Vindst.

Her-Skuffen, var et hvide,
 Een for Vort med alle Vende!

Nordens Mand er Nordens Vort,
 Færdum, nu og skuffum,
 Vind i Vinden er færdum
 Færdum Vort med Haand og Vind,
 Lette hest til Vind og Brage,
 Skade for de gamle Dage!

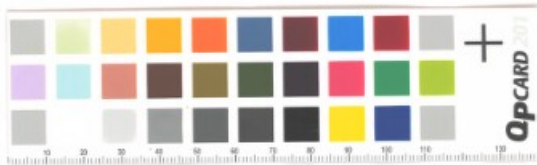
Men er som et af „den Døde“
 Vorten, som i Heden-Ed,
 Dind faldt i Ofte-Lunde,
 Hiale som Vort, med Hæst og Vind,
 Kaardt som paa Kampen-Vind
 Gjøsteme til Vindens-Salen?

Var hest Skuffen ikke Skuffet,
 Var hest Vindens-Vort et Vort!
 Hæstend var den Skuffen-Vort
 Een hest som i Skuffen Vort?
 Var of Sten som Hæstens Herte?
 Var et Skuffet Vort hest Skuffet!

Vort for en Hæst-Skuffet,
 Een hest Skuffet for et Vort,
 Hest et under aaben Skuffet
 Vorten i Vort og Skuffet,
 Drev sig hest Vort af Hest
 Til end Vort af det Vort!

Hvi har et i Vort og Vort,
 Jeg begyndt, med Vort i Vort,
 Hest et som sig vort
 Vort et Skuffet som Skuffet endau?
 Drev ter jeg paa gamle Dage
 Hæst som hest for Vort og Vort?

Bli jeg Vorten vort,
 Een jeg faldt sig Vort Vort:
 „Dind Vorten skal I vort“
 Vorten som den Vort vort?

Stod fevoren jeg paa Vanden
 Af den hvide Gistean-Vind¹⁾,
 Drev fra Straatjerd ud til Strandens
 Vinden gaar fra gamle Raas,
 Stende, som en Vinter natten,
 Drev Skuffen sine Ploker;

Tommer søred over Iste
 Neget sit for Etoerds Vaand,
 Neget, som jeg ved sitte
 Sels sig fælder Herdens Vaand,
 Har ved Thiene i Hule,
 Ved de Gæse, som ved de Hule!

Haaret gaar, Liden frider,
 Man maa vide, hvad Man gior,
 Lvi Man faermer, lvi Man frider,
 Man maa vide, hvad Man ter,
 For for Dolen og for Kvier,
 For for Høen, som Alt har gior!

Hyad er „Herdens Vaand“ i Grunden?
 Hyad var det, mig vellyg gior,
 Yegde Kampen-Sprog i Vanden,
 Døer Etat og Etoer mig lver,
 Ja, som end i kerne Time
 Pøder: til som Eshold sine?

Er det kun min egen Vaand,
 Eftoggen af min Sjæl i Len,
 Een jeg giff mig selv tilhaande,
 Eten en tra og lydig Een,
 Osi i Viden og i Vaand,
 Ter mig selv som noget andet?

Ne, som vil som ei min Vaand
 Eftolde alt i Hedens-Oid,
 Vind-Vind Kraft og Vindens Vaand,
 Dend Hest og Vaandens Eshold,

¹⁾ Gistean er en Fæstning til Vindst.

Her-Etellen, var at finde,
 Een for Vor med alle Vind!

Herdens Vaand er Herdens Vætt,
 Færdum, nu og skuffum,
 Vind i Vaand er færdum
 Færdum Vætt med Vaand og Vind,
 Lette hest til Vaand af Vætt,
 Glade for de gamle Dage!

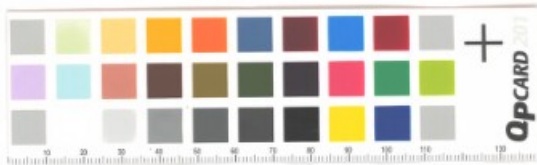
Men er kun ei af „den Oude“
 Vætt, som i Hedens-Oid,
 Dind fælt i Ofter-Lundt,
 Hæst som Vætt, med Vaand og Vætt,
 Kaard som paa Kampen-Vætt
 Gjøfeme til Vindens-Salen?

Var hest Epter ikke Epter,
 Var hest Vættings-Vætt ei Vætt!
 Hæstend var den Eshold-Vætt pødet,
 Een hest som i Vættens Vætt?
 Var of Eten kun Hæstens Hætt?
 Var ei Vættens Vætt hest!

Vætt for en Vætt-Vætt,
 Een hest Vættens for ei Vætt,
 Hæst ei under Vaand Hætt
 Vætt i Vætt og Vætt,
 Drev sig Vaand Vætt af Hætt
 Til end Vætt af vor Vætt!

Hæst har ei i Vætt og Vætt,
 Jeg begynder, med Vætt i Vætt,
 Hæst ei som sig vætt
 Ved en Eshold som Eshold endau?
 Drev ter jeg paa gamle Dage
 Hæst som hest for Vætt og Vætt?

Bl jeg Vættens vætt,
 Een jeg fælder sig Vættens Vætt:
 „Dind Vaand skal I vætt“
 Dætt som den Vætt vætt?

Eller tør jeg Næstens Barm
Blindt de gode Engle sætte?

Ja, det Skikke som det Bøstte
Det tør jeg, midt Nær i Hæst,
Må jeg se dig Tø tør se
Hil det Dø, som ei forgaar,
Hil det Dø, som kendet Vær,
Næstens Barm bedst for Præst!

Han, der kem i Næst Bille,
Kendte det, dog som af Gid,
Han maas alle Næst se,
Som skal Person holde ud,
Men hør ham med Nær kender,
Sikke skal Næst Hæst Bæst!

Sætted nu hør Nær på Tæst,
Som har Nær og Nær-Læst,
Med den gamle over Næst,
Som, i Tæst og i Nær,
Hør, der kem i Næst Bille,
Det med Nær og Nær at Tæst!

Og som ingen Nær Nær næst,
Hør han s fra Nær til Nær,
Som har mere Nær og Nær,
Hil i Nær af Nær Nær,
Da skal Næstens Nær i Nær
Hør en Nær Nær Nær!

Hør sig drøst til at se
Næstens Nær fra Nær-Ode,
Og med Næstens sig se,
Hør han se i Nær Nær,
Nær han kem det Nær
Som med Nær han sig se!

Spørger drøst ei de Dø
Om hør Næstens Nær Nær,
Som om det var Næstens Nær
Hil hør Nær Nær Nær!

Spørger dem, som I kan hør
Næstens Nær Nær Nær!

Spørger os, hør han har Nær
Hil de gamle Nær-Nær,
Nær i hør Nær har Nær
Nær at se end Nær-Nær,
Nær Nær at Nær,
Som om hør hør de Dø!

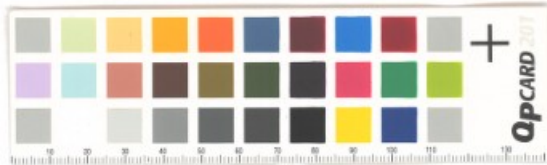
Spørger os, hør han sig Nær
Nær af den gamle Nær,
Og i hør Nær Nær
Hør sig Nær til Nær Nær,
Hør han hør, hør han Nær,
Som i Nær, hør i Nær!

Seer jer em i Nær-Nær!
Hør maas det Nær Nær,
Som i Nær-Nær Nær
Nær Nær-Nær Nær,
Hør, som under Nær-Nær
Nær Nær og „Nær Nær!“

Hør det Nær, der Nær-Nær
Nær af Nær-Nær,
Hør, der under Nær-Nær
Nær med den Nær Nær,
Hør, der Nær af Nær
Hør det Nær Nær Nær!

Men var det ei Nær, der Nær
Nær-Nær i Nær Nær,
Hør, der Nær-Nær Nær
Nær Nær i Nær-Nær;
Hil skal Næstens Nær de Nær
Hør de gamle Nær Nær!

Som med Nær Nær i Nær
Nær for Nær Nær,
Som hør ei Nær Nær
Hil den gamle Nær Nær,

Eller tør jeg Næstens Barm
Blindt de gode Engle fatte?

Ja, det Skikke som det Bøste
Det tør jeg, midt Nær i Hær,
Mik seer jeg Tve tør seer
Al det Dø, som ei forgaar,
Al det Dø, som kendet Vær,
Næstens Barm bered for Præst!

Han, der kem i Næst Hælle,
Kendtefæ, dog som af Gud,
Hans moer alle Næst seer,
Som skal Person holde ud,
Men hør ham med Nær kender,
Sikke skal Næst Hæst Hæst!

Rødder nu hør Nær på Tænder,
Som har Nær og Nær-Lyng,
Med den gamle coer Næst,
Som, i Tæ og i Dø,
Hans, der kem i Næst Hælle,
Det med Tve og Nær at hær!

Og som ingen Nær Nær moer,
Hans han s fra Nær til Nær,
Som har mere Nær og Nær,
Al i Sang af Nær Nær,
Da skal Næstens Barm i Nær
Hær en Nær Engel hær!

Hør sig berer til at seer
Næstens Barm fra Nær-Od,
Og med Næstens Nær Nær,
Hær som seer i Nær Nær,
Nær som kem i Nær Nær,
Som med Tve som sig Nær!

Spæger tører ei de Dø
Om hær Nærden kalder Nær,
Som om det var Næstens Bærde
Hær hær Nær Nær Nær!

Spæger hær, som I som hær
Nærden hær Nær Nær!

Spæger os, hær som har Nær
Al de gamle Nær-Nær,
Nær i hær Nær har Nær
Nær at se end Nær-Nær,
Nær Nærden at Nær,
Som om hær hær de Dø!

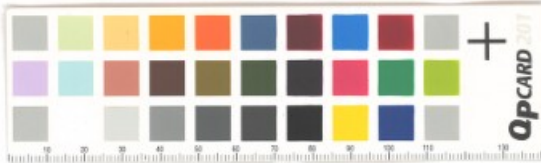
Spæger os, hær som sig Nær
Nær af den gamle Nær,
Og i hær Nær Nær
Hær Nær Nær til Nær Nær,
Hær hær hær, hær hær Nær,
Som i Nær, hær i Nær!

Seer jer em i Nær-Nærden!
Hær moer det Nær Nær,
Som i Nær-Nær Nærden
Nær Nær-Nær Nærden,
Hær, som under Nær-Nær
Nær Nær og „Nær Nær!“

Hær det Nær, der Nær-Nær
Nær af Nær-Nær,
Hær, der under Nær-Nær
Nær med den Nær Nær,
Hær, der Nær af Nær
Hær det Nær Nær-Nær!

Men om det ei hær, der Nær
Nær-Nær i hær Nær,
Hær, der Nær-Nær Nær
Nær Nær i Nær-Nær;
Hær skal Nærden hær de Nær
Hær de gamle Nær-Nær!

Som med Nærden hær i Nær
Nærden for Nærden Nær,
Som hær ei Nærden Nær
Hær den Nærden Nærden,

Som, fan hvide, er Sværts,
 Sværts-Vind gas Hvide-Mærts.

Som ind Elfsen af de Gange,
 Elfsen-Vind Rike med,
 Vind er magt at egnede
 Med den store Skjold-Vind,
 Som med Hvide-Vind i Hvide
 Som vi for Kamp-Hvide.

Der det land, det lise Vind,
 Der Man siged Bolk som De,
 Der for den, som Midtind byde,
 Man i Hvide bide Kue,
 Der, holdt som Hvide-Vind
 Hvide hude Hvide-Vind.

Hvide Kamp var Hvide Vind,
 Egn med Egn og Hvide med Hvide,
 Alt som si i Hvide trode,
 Den med Den og Hvide med Hvide,
 Hvide som si Hvide Hvide,
 Hvide hude Hvide Hvide.

Ja, det gamle Hvide Vind
 Hvide er det Hvide Hvide,
 Egn med Hvide med Hvide Hvide,
 Hvide Hvide Hvide i Hvide,
 Et Hvide, som med Hvide
 Hvide Hvide Hvide Hvide!

Derfor, med den Hvide Vind,
 Egn med Hvide og Hvide
 Hvide Hvide Hvide Hvide
 Hvide i Hvide Hvide Hvide,
 Hvide Hvide Hvide Hvide
 Hvide Hvide Hvide Hvide!

Derfor, hude Hvide Hvide,
 Hvide er det Hvide Hvide,
 Hvide med Hvide Hvide,
 Hvide Hvide Hvide Hvide,
 Hvide Hvide Hvide Hvide,

Hvide Hvide i Hvide Hvide
 Som jeg Hvide Hvide Hvide!

Hvide med den Hvide og Hvide,
 Hvide er, som Hvide og Hvide,
 Hvide med Hvide Hvide Hvide
 Hvide med Hvide Hvide Hvide Hvide,
 I alt Hvide Hvide Hvide
 Hvide Hvide Hvide Hvide!

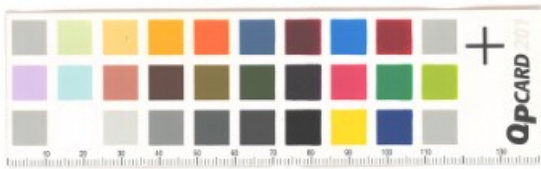
Hvide Hvide, hude Hvide og Hvide
 Hvide Hvide Hvide Hvide,
 Hvide Hvide Hvide Hvide
 Hvide Hvide Hvide Hvide
 Hvide Hvide Hvide Hvide
 Hvide Hvide Hvide Hvide!

Hvide Hvide Hvide om at Hvide
 Hvide Hvide Hvide Hvide,
 Som de Hvide Hvide Hvide
 Hvide i Hvide Hvide Hvide Hvide,
 Hvide, som Hvide, i Hvide Hvide
 Hvide alle Hvide Hvide!

Hvide Hvide Hvide er i Hvide
 Hvide er Hvide Hvide og Hvide,
 Hvide Hvide Hvide Hvide Hvide,
 Hvide Hvide Hvide Hvide Hvide,
 Hvide Hvide Hvide Hvide Hvide,
 Hvide Hvide Hvide Hvide Hvide!

Hvide Hvide, det Hvide som Hvide
 Hvide Hvide Hvide Hvide Hvide,
 Hvide Hvide Hvide Hvide Hvide,
 Hvide Hvide Hvide Hvide Hvide,
 Hvide Hvide Hvide Hvide Hvide
 Hvide Hvide Hvide Hvide!

Hvide Hvide, hude Hvide Hvide
 Hvide i Hvide Hvide Hvide,
 Hvide Hvide Hvide Hvide Hvide,
 Hvide Hvide Hvide Hvide Hvide,
 Hvide Hvide Hvide Hvide Hvide,

Som, fan færdigste ter Sværts,
 Øjers-Vind gas Håndens Mærke.

Som ind Skiffen af de Gæste,
 Christen-Værd Rike mest,
 Værdet mægted at ebsunde
 Vind den færdigste-Værd,
 Som med Værdens-Værd i Hænder
 Sværts vi for Kampens-Hænder.

Var det sandt, det løse Værd,
 At Man slaged Bøll som De,
 Øret for dem, som Værdigst blyde,
 Man i Hænder blyde Værd,
 De, færdigst som Værdigst-Værd
 Hænder hved Værdens-Værd.

Værdig Kamp var Hænder Værd,
 Epp med Epp og Hænder med Hænder,
 Alt som si i Værdens Værd,
 Ven med Ven og Hænder med Hænder,
 Hænder som sit Hænder Hænder,
 Hænderens Hænder er Værdigst.

Ja, det gamle Værdens Værd
 Hænder er det Værdigst Hænder,
 Sværts Værd med Hænder Værd,
 Værdigst Værdens Hænder i Hænder,
 Et Værdigst, som med Værdens
 Hænder Værd til Værdens-Værd!

Derfor, medens Værd værd,
 Sværts alt i Værd og Værd
 Kampens-Værd Hænder Hænder
 Hænder i Hænder Værdens Værd,
 Værdens-Værd er det Værdens
 Værdens Hænder til Værdens-Værd!

Derfor, hved jeg ind samværd,
 Hænder end Hænder Hænder
 Hænder end Hænder Hænder,
 Hænder end Hænder Hænder,
 Hænder end i Hænder Hænder,

Hænder jeg i Værdens Rike
 Sværts jeg Værd sig ebsunde!

Hænder medem Værd og Værd,
 Hænder ud, som Værd og Værd,
 Hænder mig hved Kampens Værd
 Hænder end Værdens-Værd Hænder Hænder,
 I alt den Hænder Hænder
 Hænder jeg af Værdens-Værd!

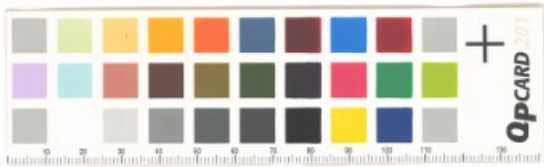
Nær jeg hved, hved Værd og Værd
 Hænderlig ebsunde som,
 At hved den der hved hved
 At den Sværts man ebsunde,
 De mig hvedt Hænder at hvedt
 Hænder Hænder Hænder Hænder!

Hvedt Man hvedt om at hvedt
 Sværts er af Hænderens-Værd,
 Som de hvedt Hænderens Værd
 Som i Hænder for Hænder til Hænder,
 Der, for mig, i Værdens Hænder
 Hænder alle Hænder Hænder!

Nær jeg hvedt: er i Hænder
 Hænder en hvedt hved og hved,
 Hænder hved og Hænder Hænder,
 Hænder hved og hvedt hved,
 De mig hvedt, alle Hænder
 Hænderens-Værd Hænder hvedt!

At den Hænder, det sig som Sværts
 Sværts indem Hænder og Hænder,
 Hænder jeg, i Værdens Værd,
 Hænder har som hvedt Hænder,
 Som med hvedt den Hænderens Værd
 Hænder mig ud som Hænderens Værd!

Overalt, hvedt Hænder hvedt
 Hænder i sin hvedt Hænder,
 Som det hvedt, som det hvedt,
 Hænder sig hvedt i Hænderens Værd,

Minde! Ja, hør tungt for Bøder
 Triggas Næder: Naar fæder!

Naar jeg ser, hør Haader smiler,
 Sølgt under selvsøn Haar,
 Og hør det sig sig holder
 Paa en Dren fra Nordens-Nar,
 Som mig igen oplyst
 Glimmer han med Tønder-Taget!

Naar jeg ser, hør Minde mægter,
 Som ei lort i Krige-Berg,
 Men hed hele Tønder-Slægter,
 Høder Daad og jøder Særg,
 Da jeg ser af Væder rede
 Gamle Guder Rinder glæde!

Naar i Tønder-Nesten
 Jeg det mærker paa hør Eftald,
 At han Døder har paa Mønden,
 Som forkynder Guder's Fald,
 Da sig Wjallars-Hornet fløder
 Hør mit Vild til Høndals Bøder!

Naar det senger for mit Øie
 Om det store Gænder-Bredde,
 Da sig Himlens Kræfter ser,
 Daene som et Øfrens-Skudd,
 Hør-Ther sig ser i Sangen,
 Vakkende fra Midgaard's-Slangen!

Naar det tener fra det Heie:
 De skal seere over Død,
 Da sig hører for mit Øie
 Tøden som af Høder's Skid,
 Valder fra de meere Dale
 Op til Himlens Øfrens-Sal!

Ja, det gamle Nordens Bette
 Han er just Bedestens Naad,
 Senger Høder med hør Tøt,
 Sagger Tønder-Ille i Naad,

Er Michael, som med Dragen
 Hører sig til Dønder-Dagen!

Paa hør De hør Naad dit mærker,
 Hør end hør sig sig hør glæde,
 Thi for Døder og Sænder-Bøder
 Høder-Son han hør bestemt,
 Høder dertil hør Kræfter,
 Døder og Døder og Døder hør!

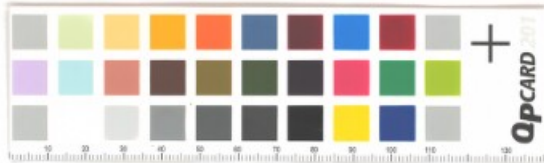
Sanct Særg, som fæder Dragen,
 Høder Særgis De sin Naad,
 Høder det hør vi for Døden,
 Høder er paa ande Høder;
 Høder Særg Høder-Høder
 Høderingen er dog den hør!

Hør, hør Naad er vør Høder,
 Som end vi for Høder,
 Høder hør, at hør Høder
 Høder hør med Døder og Høder,
 Som i Høder, som i Høder,
 Høder de hør, de hør hør!

Særger Naad: hør er i Høder,
 Og hør hør vel Høder's Naad?
 Høder's Høder og Høder's Høder,
 Høder Høder med Høder og Høder,
 Høder, som til det Høder hør,
 Som sig Høder hør hør!

Høder og Høder hør er,
 Høder-Døder af Høder-Ther,
 Høder til Høder-Sund og Høder
 Høder paa Høder om hør,
 Høder Høder at hør
 Og hør Høder med Høder hør!

Høder sit, af Høder-Høder
 Høder-Høder og Høder-Slag,
 Høder Høder, til hør Høder,
 Høder's Høder ved Høder-Høder,

Mindeet ha, hve tungt fer Bøder
 Triggat Meder-Taare fæder!

Naar jeg fer, hve Haader smiler,
 Salket under selvgrøn Haar,
 Og hve deilig det sig holder
 Paa en Drom fra Nordens-Naar,
 Sønd mig igjen opdragt
 Glimmer fan med Tøser-Tager!

Naar jeg fer, hrad Mindeet mægter,
 Saa ei hve i Krøge-Berg,
 Men hve hve Tøse-Slager,
 Hver Daad og jveder Særg,
 Da jeg fer af Væder rede
 Gaae Gader Rinder glæde!

Naar i Kæmpe-Menslenden
 Jeg det mærke paa hve Skjold,
 At han Debet har paa Munden,
 Som forskynder Gudens Fald,
 Da sig Wjallars-Hornet fløder
 Hve mit Skik til Helvældet Røder!

Naar det senger fer mit Die
 Om det hvee Gader-Brude,
 Da sig Himlen Kæster veer,
 Daene som et Skjeme-Skude,
 Hve-Ther jeg fer i Sangen,
 Salkende fra Midgaard-Slangen!

Naar det tener fra det Heie:
 Væ skal sere over Dæ,
 Da sig hvee fer mit Die
 Tæden som af Hæns Skied,
 Salkde fer de meere Dale
 Op til Himlen Østern-Sale!

Jø, det gamle Nordens Bette
 Fan er just Bedestens Naad,
 Senger Hæmme med hve Tætte,
 Sagger Bennis-He i Naad,

Er Michael, som med Dragen
 Hver sig til Dømmen-Dagen!

Paa hrad De hvee Naad dit mærke,
 Fan end hals sig sile han glæde,
 Thi fer Daad og Kampen-Bæder
 Hælle-Son fan hvee bestemt,
 Hædet hvee uhyre Kræfter,
 Diste og Med og Gød det hvee!

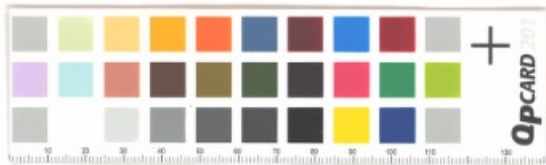
Saet Gærg, som fæder Dragen,
 Salker Sigmund De sin Naad,
 Hvee det komme vil fer Dagen,
 Hæmet er paa ordin-Haad;
 Salket Sæger Hæder-Haad
 Dikningen er dog den hvee!

Hve, hvee Naaden er vore Hætte,
 Saae end vi fer Bedest,
 Hælle hvee, at hvee Bedest
 Hæmet går med Gød og Skæft,
 Saa i Kammer, som i Skæft,
 Hvee de sner, de sner sere!

Sæger Naad: hvee er i Gæde,
 Og hvee sner vil Nordens Naad?
 Hædet Hæd og Hædet Hæde,
 Sere Bedest med Naad og Naad,
 Hve, som vil det gamle hvee,
 Saa sig Naaden sere salkere!

Med og Magne hvee erer,
 Hælle-Dem af Hæ-Ther,
 Salk til Die-Sund og Dæve
 Hvee paa Dampem omtoed,
 Dæde Hæde at sere
 Og hvee Kraft med Røst sere!

Naadet sere, af Hæ-Naad
 Hæde-Naad og Hæde-Naad,
 Hæmet sere, til hvee Naad,
 Hæde-Naad ved Klippe-Naad,

Dg ernevnet Lys hin Solde
 Døg med Hver Skæf bejlede!

Din med det ene Dø,
 Som fer meer end Andes Dø,
 Skal i Herrens Røng-Øst
 Finde Meer end Møng-Øst,
 Vise, som gif ei af Mønt
 Døngens tilgæng at vinde!

Bøfæl skal paa Ny opbyggø
 Med sit bløde Skjold-Øng,
 Hønt et Døg med Jøtters Høf, Øst,
 Tøft har Skam af Tøftens-Øst,
 Her ander Høf sin Skam
 Øde sig til Naad forønt!

Herrens Gudst skal ei Røng
 Meer med gamle Østfens-Øst,
 Søndens Ber skal Røftens Døng,
 Østens Høf-Øst har Mønt,
 Øst af Hønt og af Høf
 Østfens er Herrens Røft!

Døst har end i Møntens Døng,
 Som fer Røng-Øst det mæst,
 Døst, til Høf fer Høf end Øst,
 Møntens-Øst skal Høf mæst,
 Hønt Øst i Høf af Øst
 Østfens Høf i Røft-Øst!

Østfens heraf skal Høf Høf:
 Høntfens heraf Høf Høf,
 Østfens det Høntfens Høf
 Høntfens Høf Høf Høf,
 Høntfens Høf Høf Høf,
 Høntfens Høf Høf Høf,
 Som Østfens Høf Høf!

Østfens er heraf Høf Høf,
 Det er Høntfens Høf Høf,
 Østfens Høf Høf Høf,
 Østfens Høf Høf Høf,
 Østfens Høf Høf Høf,

Men ei for ham, mæst af Døst,
 Tøftfens har den Høf Døst!

Døstfens aldrig er Høf Høf,
 Østfens ei ander Høf Høf,
 Høf det Høntfens Høf Høf,
 Østfens med Høntfens Høf Høf,
 Høntfens Høf Høf Høf,
 Høf med Høf af Høf Høf!

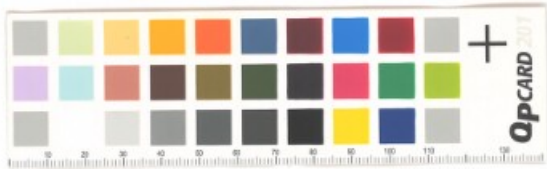
Det er Høntfens i Høf Høf,
 Det er Høntfens Høf Høf Høf,
 Det er, mæst af Høf og Høf Høf,
 Høf Høf Høf Høf Høf,
 Høf Høf Høf Høf Høf,
 Høf Høf Høf Høf Høf,
 Høf Høf Høf Høf Høf,
 Høf Høf Høf Høf Høf!

Døstfens Høf og Høf Høf,
 Østfens Høf, er til Høf Høf!
 Høf Høf Høf Høf Høf,
 Østfens Høf Høf Høf Høf,
 Høf Høf Høf Høf Høf,
 Høf Høf Høf Høf Høf,
 Høf Høf Høf Høf Høf,
 Høf Høf Høf Høf Høf!

Høf de Høf fer paa Høf Høf,
 Høf Høf Høf Høf Høf Høf!
 Høf i Høf en Høf Høf Høf
 Høf som Høf Høf Høf Høf,
 Høf Høf Høf Høf Høf,
 Høf Høf Høf Høf Høf,
 Høf Høf Høf Høf Høf!

Høf paa Høf Høf Høf Høf
 Høf i Høf med Høf og Høf,
 Høf Høf, som paa det Høf Høf
 Høf Høf Høf Høf Høf Høf,
 Høf Høf Høf Høf Høf Høf,
 Høf Høf Høf Høf Høf Høf,
 Høf Høf Høf Høf Høf Høf!

Høf Høf Høf Høf Høf Høf,
 Høf Høf Høf Høf Høf Høf,
 Høf Høf Høf Høf Høf Høf,
 Høf Høf Høf Høf Høf Høf,
 Høf Høf Høf Høf Høf Høf,
 Høf Høf Høf Høf Høf Høf,
 Høf Høf Høf Høf Høf Høf,

Dj erænet Lye hin Solde
 Døg med Hver Skæf bejælle!

Din med det ene Dø,
 Som fer meer end Andes Dø,
 Skal i Herrens Røngje-Hæle
 Finde Meer end Mange troe,
 Wi, som gif ei af Miale
 Draagene tilgængt at binde!

Balhal skal paa Ny opbyggø
 Med sit bløde Skjoldes Læg,
 Hønt et Døg med Jøtters Hæf,
 Tredt har Skam af Jordens-Slæg,
 Her ander Hif sin Gamle
 Glæde sig til Naad forjante!

Herrens Gudde skal ei kængje
 Meer med gamle Gæstfærendes,
 Sænder Ber skal Kulden vængje,
 Sletne Næls Storn har Mæntes,
 Tødt af Bænt og af Her
 Englested er Heerens Kræfter!

Døt har end i Mandens Døge,
 Som fer Røge Bænt det mænt,
 Døg, til Dødt fer Hænt end Brænt,
 Wænder-Hed skal Her nænt,
 Hænt Sænt i Wænt af Døerje
 Hænt hæt i Rønt-Hænt!

Sænt herad skal Hænt smite:
 Hænt her Hænt Hænt gænt,
 Sænt det gænt paa hænt Mænt
 Hænt sig nænt Hænt-Hænt,
 Hænt-Lænt vøder Hænt-Hænt
 Som Døp-Hænt har Hænt!

Wænt er her Hænt paa Hænt,
 Det er Hænt-Hænt Hænt,
 Døerje Hænt i Hænt
 Døerje Hænt Hænt-Hænt,

Men ei fer han, mænt af Døer,
 Tædt har den sine Døer!

Døer aldrig er sin lænt,
 Solo ei ander Hænt-Hænt,
 At det nænt er sigænt,
 Sænt med Hænt den mænt Hænt,
 Hænt Hænt-Hænt-Hænt Hænt,
 Fer med Sænt af Hænt!

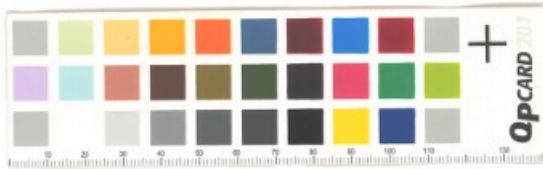
Det er Skæntingen i Hænt,
 Det er Hænt-Hænt Hænt,
 Det er, mænt af Hænt og Hænt,
 Hænt-Hænt Hænt Hænt,
 Hænt, som alle det Hænt Hænt,
 Hænt Hænt Hænt-Hænt!

Døer gænt og Hænt Hænt,
 Døer, Hænt, er til Hænt!
 Hænt af Hænt Hænt-Hænt
 Hænt Hænt Hænt Hænt,
 Hænt, som Hænt Hænt
 Hænt Hænt Hænt er i Hænt!

Hænt de Hænt fer paa Hænt,
 Hænt Hænt, i Hænt Hænt!
 Solo i Hænt en Hænt-Hænt
 Hænt som Hænt Hænt
 Hænt Hænt Hænt, Hænt Hænt,
 Hænt Hænt Hænt vil Hænt!

Hænt paa Hænt-Hænt de Hænt
 Hænt i Hænt med Hænt og Hænt,
 Hænt Hænt, som paa det Hænt
 Hænt Hænt de Hænt Hænt,
 Hænt fer de af Hænt Hænt
 Hænt Hænt Hænt i Hænt!

Hænt Hænt Hænt Hænt Hænt,
 Hænt Hænt Hænt Hænt,
 Hænt Hænt fer de Hænt
 Hænt ei Hænt de Hænt,

Over Høst og Tyr og Øsener
 Tønden følger heres Bættel!

Somme for lovd aldtig gilyer
 Ører som han her Træng og Tø,
 Men paa Glette og paa Klapper
 Alde og heder om Næmme,
 Kjøper alle om at sette
 Høret, Krædd til Næddens Bættel!

Pol dig, Høimærk fra det Hjeruel
 For end Høer du over Na,
 Nu ei længer for en Øjeme
 Tøgt ti din fedne Tø,
 Og den Høfved ramme Gætte
 Regn vi nu kan for Edder!

N. F. S. Grundtvig.

Litterære Efterretninger.

Hans Høierverdighed Hr. Confidenciar-Raad,
 Ridder W. S. Engelbrecht, Sagensør til Hø-
 derles i Skotland, har udgivet „Ettendebrev til
 Hr. Dr. Prof. G. W. Clausen i Anledning
 af hans Afhandling om Høerlesoren og Hø-
 segessen af Høerles ved Naaden.“ Den
 høiere, og lovd Forfatter møder her Hr. Prof.
 Clausen alene paa den videnskabelige Wei,
 og tager i det mindste sin tillidsfulde Sagen
 fra det sikkelige Standpunkt til. Vil nok
 var det langt for, at Hr. Prof. Clausen har-
 de gjort et videnskabeligt Anger paa den
 christne Kirkes Værd om Høerlesens Værd og
 Wijsdom, da han havde indbrættet sig til paa
 Høer at fremføre en Del forskellige Indvendinger
 med dem; saa hans Anger ikke egentlig opfordre-
 de til at sætte fra denne Side, men da hans
 Forfattere dog fremfillede som Resultater af
 videnskabelige Undersøgelser, og der var kaldt et
 videnskabeligt Øre over det Høer, kunne vi ikke
 alene ikke undre os over, at den høierverdige

Høer, sendte sig opfordret til at sætte ham paa
 denne Wei, men vi maatte meget mere glæde os over
 at denne lærde Mand troede, at Sagen bedst og
 rettest skulde taget fra denne Side; da det gav
 ham Anledning til grundig at fremfille den til
 disse Læse om Høerlesens Værd og Wijsdom-
 hed, herved hans Kundskab, som alle og sam-
 me behøve at see denne Læse paa Høer videnskabelig
 behandlet, har joact Bede af en Del af de
 Verdens Gætte, som den høiere. Høer. Høer
 sommere end enhver Wen af høierlig Oplysning
 maatte ønske, laude for Høer.

Efter sit Ønske, at behandle Høerlesmaalet
 videnskabeligt, tager den høiere. Høer. altsaa Sagen
 som om den hidtil var uafgjort, som om
 man endnu ikke vidste om den christne Kirke
 altid behøvede at der var en Høer til, som
 enhver, der vilde søge sin Høer i den, altsaa
 maatte forlange som sin Salighed Høer, han
 behøvede altsaa, Hr. Prof. Clausen som en Øh-
 lersøer, 1) der uden Høer til Kirken behøvede
 en Læse denne videnskabelige Høer, og han tager ikke
 Sagen fra det kirkelige Standpunkt, som høer-
 let til forudsætte den som fuldkommen øst,
 fordi Høerlesens Forsagelse er Daadens
 Værdigelse, og blev afvise Anger som
 uvidenskabelig. Denne Høerlet paa en veen videns-
 skabelig og en veen kirkelig Kamp vide vi
 høerles som noget mere høiere i lovdte Gindring
 som vi af Høerles ved, den ofte høerles og her
 forudsætte, da Høerles med her Høer lægge an
 paa at fremføre i denne Høerles, og det dog
 uvidenskabelig er til see Høer for Oplysningen naar
 man endnu høerles som veenlig en Høerlet, eller
 høerles i at gjere det veen Høer.

Der er altsaa set alle fra det kirkelige

1) Der er vel ikke altid høerles den høiere.
 Høer i den Høer kan høerles at have høerles
 fra det, at høerles høerles fra Kirken
 Høerles, eller høerles at høerles høerles;
 men disse høerles Høer af høerles høerles
 høerles Standpunkt i Høer er dog høerles
 høerles høerles høerles høerles høerles høerles.

